

Tôi Nói Chi Hoài Nay Nắng Mai Mưa

Nắng rực rỡ mà sao trời lạnh thế?
Chắc nhiều ngày không thấy lạnh, nên chi?
Đứng chỗ nào cũng thấy bóng đen sì
Lạnh tím ngắt mười ngón tay đan díu...

Cô hàng xóm bước ra xe yểu điệu
Máy nổ êm, xe chạy vút, lạnh còn...
Còn cái lạnh cũng còn cả cái buồn
Nhớ mái tóc ngắn của nàng bay trong nắng.

Nắng lung lay như khối băng nhiều tầng
Tôi vung tay nhành cây cũng lung lay...
Ai ở miền Đông chắc lạnh cũng thế này?
Chắc tóc cũng vừa bay trong gió?

Ồ hay nhỉ khi không khi không nhớ
Mái tóc người con gái xứ Đồng Nai
Mái tóc nàng làm buốt lạnh lòng trai
Tôi ấp ủ lửa rừng nhiều năm trận mạc...

Sáng hôm nay, đứng cõi này, cõi khác
Ngó vu vơ cô hàng xóm ra xe...
Ngó bao la đâu có thấy ai về
Nhớ ai đó mái tóc thề hờn chưa cắt.

Nhớ đến đèo Ngoạn Mục, Belle Vue, chữ Pháp
Cảm ơn người dịch ra Việt rất hay...
Thoai thoải dưới chân đèo là tỉnh Đồng Nai
Đồng Nai Thượng, Đồng Nai Hạ xanh rì cây lá...

Những đám ruộng xanh rì ngọn mạ
Nhớ mái tóc nàng, cắt ngắn, gió bay bay...
Bây giờ nàng ở miền Đông, tôi ở miền Tây
Nếu nàng ở miền Nam thì tôi miền Bắc?

Tôi biết Thơ không hề ghi chuyện thật
Coi như nàng đi lấy chồng rồi, tôi nhớ lang thang...
Tôi nhớ tới Việt Nam, tôi nhớ Dran
Tôi nhớ Cam Ly nắng vàng nước biếc...

*Tôi viết miên man những bài thơ tội nghiệp
Tôi nói chi hoài nay nắng mai mưa?*

Trần Văn Lệ